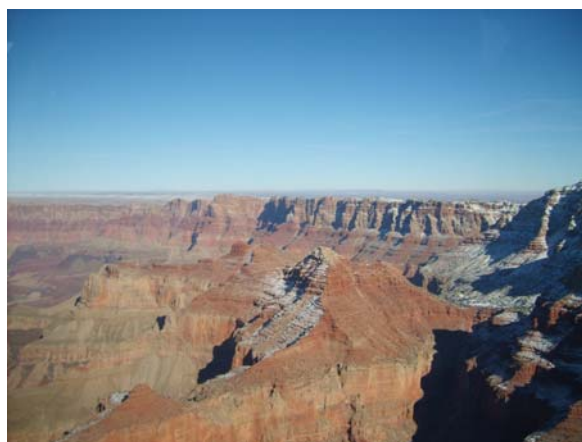


Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

Turen går til Californien



24. December i Los Angeles – nedenunder: fra helikopterturen



Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.



Familiens juletræ i L.A. af plastik – købes pyntet og stilles op den første søndag i advent og nedtages senest den 26. – 27. december – kan genbruges – koster omkring kr. 3.000,-

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

Hwy = Motorvej

Mil = 1.6 km cirka

1. Dag - Søndag, 14. december 2008, Fly til Los Angeles, Monrovia

Flyver med British Airways fra Hamborg over London til Los Angeles, og så med familien til Downtown og til Monrovia, hedder bydelen hvor Felix og familien bor.

2. Dag - Mandag 15. december 2008

Indkøb eller rettere powershopping i Outlet Stores Camarillo, Hwy 1 til Malibu, Byrundtur

3. Dag - Tirsdag, 16. december 2008, San Diego, Motel 6

Over Huntigton Beach til Hwy 1 til San Diego, 154 Mil

4. Dag - Onsdag, 17. december 2008, San Diego, Motel 6

Coronado Island, Old Town, Havnerundfart, Gaslamp kvarteret

5. Dag - Torsdag, 18. december 2008, Carlsbad

Zoo, over Cabrillound La Jolla til Hwy 1 til Carlsbad, 80 Mil

6. Dag - Fredag, 19. december 2008, Monrovia

Strand i Carlsbad, havnen Oceanside, Tom optræder til juleafslutning i børnehaven, 120 Mil

7. Dag - Søndag, 20. december 2008, Monrovia

Cykeltur, rundtur i Pasadena, jazz på spillestedet: Baked Potato (julegave fra familien), musikerne er: Mendoza, Haredia, Weingarten

8. Dag - Søndag, 21. december 2008, Monrovia

Huntington Park, jule udsmykkede huse i Rancho Cucamanga

9. Dag - Mandag, 22. december 2008, Monrovia

Peter, Marc, Pierre i Radisson ved LAX (lufthavnen), Hollywood, Santa Monica, 100 Mil

10. Dag - Tirsdag, 23. december 2008, Monrovia

Rundtur: Huntington Beach, Newport Beach, Crystal Cove State Park, 100 Mil

11. Dag - Onsdag, 24. december 2008, Monrovia

Indkøbstur i Pasadena, juleaftensmad i Australsk restaurant: Outback

12. Dag - Torsdag, 25. december 2008, Monrovia

Juledag i Rose Lane, rundtur op i bjergene - Morris Reservoir

13. Dag - Fredag, 26. december 2008, Beatty, Motel 6

Outlet Stores i Ontario, Zabriskie Poit, Peters fødselsdag i Beatty, 280 Mil

14. Dag - Søndag 27. december 2008, Flagstaff, Ramada Inn

Rhyolite, Death Valley: Borax Works, Zabriskie Poit, Badwater, 350 Mil

15. Dag - Søndag, 28. december, Flagstaff, Ramada Inn

Grand Canyon South Rim og helekoptertur (kun mig – min fødselsdagsgave fra Uwe – fra 2008), 180 Mil

16. Dag - Mandag, 29. december 2008, Prescott, Americas Best Value Motel

Wupatki NP, Oak Creek, Sedona, Hotel, Jerome, Brewery Prescott, 195 Mil

17. Dag - Tirsdag, 30. december 2008, Las Vegas, Ballys Hotel og Casino

Route 66 fra Ash Fork over Seligman til Kingman, Hoover Dam, 250 Mil

18. Dag - Onsdag, 31. december, Las Vegas, Ballys Hotel og Casino

Nytårsaften på Strip, Casinos

19. Dag - Torsdag, 1. januar 2009, Monrovia

Callico Ghost Town, aftensmad og afsked med Peter, Marc og Pierre, 245 Mil

20. Dag - Fredag, 2. januar 2009, Monrovia

Getty Center, Rodeo Drive i Beverly Hills, aftensmad i Monrovia, 100 Mil

21. Dag - Søndag, 3. januar 2009, Monrovia

Monrovia, Baumarkt i Monrovia, La Brea Tar Pits Museum

22./23. Dag - Søndag/Mandag, 4./5. januar 2009, Monrovia

U-Boot Scorpion i Long Beach, fly fra LAX til London med BA 0282, og fly fra Heathrow til Hamburg med BA 966

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

1. Dag – Søndag den 14. december 2008, fly til Los Angeles

Fly til Los Angeles med British Airways

Christine, Nassim og Azade bringer os meget tidlig morgen til lufthavnen. Vi ankommer ca. kl. 5.45 – så det er da sødt af dem alle. Vi har boarding pass via nettet, så kan man komme senere og tjek in – men vi kommer lige med nød og næppe – 5 min. før de lukker den ekstra service – vi har vist regnet forkert. Gør ikke noget, alt går fint og vi kommer af sted, men fik ikke tid til lidt morgenmad sammen med familien.

Det tager jo nogle timer med fly – jeg tror det er ca. 17 – 18 timer til vi lander i L.A. hvis alt går vel. Vi sover begge undervejs – men ikke lang tid af gangen – sådan 10 min. så er jeg vågen igen – og igen lidt senere 10 min. Uwe har det ligesådan. Men kl. 13.30 – Californisk tid lander vi – det svarer til 22.30 i Dk – lander vi planmæssigt, og der går fint med at komme igennem tolden, paskontrol med de to kufferter vi hver har med. Min ene kuffert var tom da jeg kom til Hamborg – og julegaver og bestilte varer kommer deri – jeg skal nemlig købe tøj i USA. Felix, Birgit og Tom tager imod os – det var jo dejligt at de fik tid til det alle tre. På vej hjem til dem kører over Downtown og via Pasadena og via Colorado Blvd. (boulevard).

Vejret er ok, men ikke noget helt vidunderligt – jeg havde håbet på 20 grader, solskin, men det er overskyet og ca. 13 – 14 grader – så jakken kan vi godt beholde på.

Vi ser huset og får os indrettet – det er et kæmpeslot, de har købt. Der er 4 eller 5 badeværelser alle med toilet og bad – det er som at komme på et hotelværelse med eget bad. Og de har selvfølgelig masser af plads. De har købt huset færdigdesignet i amerikansk stil, så de forhåbentlig nemmere kan sælge det – hvis det skulle blive tilfældet engang udi fremtiden. Møbelmæssig – f.eks. i køkkenet er også i amerikansk stil – lidt tung stil – og sådan opfatter jeg nu også den tyske stil som værende noget mere tung end vores skandinaviske design.

Vi når lige en kort spadseretur i området nær huset – andre er også ude af motionere med hunden eller sig selv – men herovre biler man meget rundt – man hverken går eller cykler.



Slottet til højre er Birgit og Felix's hus

2. Dag - Mandag 15. December 2008, Fly til Los Angeles, Monrovia

Powershopping i Outlet Stores Camarillo, Hwy 1 til Malibu, Byrundtur i LA

Det er begyndt at regne – ØV.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.



Uwe har samlet en masse tøj sammen! Der er vist også lige lidt af mit på skranken. Hillfinger.

Det regner faktisk det meste af dagen, så helt fint at vi i dag tager på powershopping i et indkøbscenter – de kalder det Outlet – hvilket betyder, at mærkevarerne ikke er helt nye mere – ca. ½ år gamle – og så sætter de priserne ned. 60 % rabat er vel et passende gennemsnit! Så der spares mange penge. Indkøbscenteret hedder Camarillo – ligger vestlig i L.A. og nord for Malibu. Vi startede dagen med at køre Tom i børnehaven, og kørte dernæst direkte på indkøb.

Birgit samler ekstra rabatter via nettet – så når vi gerne vil købe noget, har hun næsten altid lige en mulighed for at vi får ekstra 10 % eller mere i rabat – fedt!

Om eftermiddagen kører vi ca. ved kl. 13.00 til Hwy 1 og til Malibu. Der er smukt langs kysten, det må man sige – også selv om det regner.



Strand og huse ved Malibu

Vi henter Tom ved 16 tiden – han plejer senest at blive hentet kl. 15. De betaler pr. time, så man betaler bare lidt mere, hvis børnene bliver der lidt længere.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.



Regnvejr i Sydcalifornien – ikke lige hvad vi havde tænkt os!

3. Dag – Tirsdag den 16. december 2008, San Diego, Motel 6

Over Huntington Beach til Hwy 1 til San Diego, 154 Miles

I dag går turen til San Diego – nu skal vi sydpå! Det er ikke så varmt, som vi havde forventet – så vi vil altså sydpå. Dagen starter med at Birgit kører os hen til biludlejningsfirmaet – hvor der står en rød Mazda klar til os. Med automatgear --- det har jeg ikke tidligere prøvet. Ifølge Birgit har alle amerikanere automatgear. Jeg vil også sige, at det er en behagelighed, når man sidder i bilkø, det er rarere. Jeg så nu biler hvor førerne skiftede gear – så helt ukendt er det nu heller ikke herovre at skulle klare tingene manuelt.

Toms børnehave ligger lige ved siden af udlejningsfirmaet, som Uwe også brugte sidst han var her. Han har lejet bilen hjemmefra – så han har tysk sikkerhed bag sig (eller vi har). Vi kører hjem og drager af sted ved 9.30 tiden. Vi kører i retning af Huntington Beach – først hedder vejene: 210 og dernæst 605 – vi har dog lånt en GPS af Felix – med alle de veje og baner de har her – er det altså en meget stor fordel. Vi ender på Beach Blvd. (boulevard) – og det er solskinsvejr. Vi nyder at drikke en kop kaffe ude i det fri – ligesom om sommeren i Danmark. Vi vandrer ud af strandbroen – hedder Pier – og lidt underligt – de har næsten sådan nogle strandbroer i hver lille flække langs kysten – og de er helt ens. Masseproduktion – ens konstruktion – materialerne kan være lidt forskellige, men ellers ens.

Vi når til San Diego ved 16 tiden og overnatter på Motel 6 – billigt og udmærket.

Vi går dernæst ned til et kvarter der kaldes: Gaslamp kvarteret (=gaslampe kvarteret) – det ser ud til at der stadig er gamle gaslamper, men det er på strøm, men den gamle stil er bevaret. Og noget, der er dejligt – her kan man være fodgænger – vi er ikke de eneste. Rart at kunne gå rundt. Der er masser af gode restauranter og barer – og vi får aftensmad. Og Uwe beklager sig, internettet fungerer ikke rigtigt på hotellet og er i hvert fald meget langsomt.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

4. Dag – Onsdag den 17. december 2008, San Diego, Motel 6

Coronado Island, Old Town, havnerundfart, Gaslamp kvarteret.

Det regner og regner. Så vores oprindelige plan om at gå rundt i byen og gå til havnen ændres til at vi tager bilen – over til Coronado øen – en gevaldig bro fører os derover. Senere på dagen hører vi historien om hvorfor den svinger og er blevet så lang, som den er. Jo der var tilskud til broer, hvis de var over et par km lang – eller noget i den retning – derfor udtænkte man så en bro, der har et ekstra stort svig, så der kunne opnås tilskud til bygningen af den. Tilskuddet blev givet i en eller anden krisetid (1. eller 2. verdenskrig) for at få gang i hjulene.



Hotel Coronado Island og deres juletræ

Broen over til Coronado Island

Vi drikker kaffe i det berømte hotel – er et attraktivt sted med fitness, koncerter – jah, alt hvad man nu kan tænke sig kan man vist få her – og det koster formentlig ligeså meget som i Danmark.



Old Town, vi var næsten de eneste, der vovede os ud i regnvejret, så der var ikke kø nogen steder. Juleroser står ude, juleudsmykkede huse i Old Town.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

En bydel a la den gamle by i Århus, hvor der er en masse bevarede huse enten nogle, der var der eller kopieret fra den tid – fra gammel tid er jo et vidt begreb, da den amerikanske historie ikke er så gammel endda. Old Town har huse fra tiden ca. 1821 – til ca. 1871 – her levede mexicanere indtil 1846 – så erklæredes der krig mod Mexico. Byen var besat af flere omgange, guldfieberen hærgede i Coloma, folk strømmede til – 1851 var San Diego en del af det nye Amerika o.s.v. Bydelen brændte i 1871. Også dengang var der jordskælv og brande – bla. på grund af en meget tør vind, der kom og gik.

I starten af 1900 tallet genopbyggedes dele af Old Town – som i 1968 blev fredet til en historisk park. Der bor ganske få mennesker i Old Town, de fleste huse er blevet til museer. Jeg ved ikke hvordan man kan forklare hvordan, der ser ud, men en blanding af western huse og spansk, mexicanske huse – sådan som jeg har set det på film.

Om eftermiddagen klarede det op – troede vi – så på gåben til havnen. Halvvejs begyndte det igen at regne, men vi valgte at gå videre! I stedet for at gå omkring på kajen/havnen tog vi på havnerundtur med en turistbåd MS Hornblower – vi var de eneste gæster.



Den største US Marine havn ved Stillehavet – og én af de nyere krigsskibe



Højhuse i San Diego – indhyllet i regnen og set fra turistbåden: MS Hornblower

Det var helt fint at være de eneste gæster – vi blev inviteret på Broen, hvor vi mødte den 5 mand store besætning. Kaptajnen fortalte os hvad vi kunne se – og fortalte også lidt historier.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

Udsigten fra Broen er langt bedre end den vi kunne have som gæster, specielt fordi det regnede og derfor kunne vi ikke sidde ude.

En god og sjov oplevelse. Kaptajnen og besætningen er tydeligvis meget, meget stolte af deres marinehavn, kender navnene på alle skibene, ved hvor gamle de er, hvor de har været i verden o.s.v. Vi så i retning mod Mexico – de sejlede tæt på, vejret var blot meget diset, men på turen var der alligevel en flot udsigt over byen, downtown og marineområdet – der er meget stort. Udover skibene hører der helikoptere og fly med til USS Marinen – og der var øvelser rundt omkring os – der skete noget hele tiden. På turen så vi sæler, men ingen hvaler, på den her årstid begynder de at komme. Kaptajnen fortalte at næste uge starter de med at sejle hvalture.

Tilbage på land går vi forbi banegården: En Sante Fe Station og igen over Gaslamp kvarteret. Det regner, så vi bliver enige om indkøbscenteret er et godt sted – og vi er på jagt efter webkinz til Jytte og børnene – hun har maillet til os. Webkinz kan ikke købes i Danmark og er svære at finde i Europa og vi har lært et nyt ord – og søger noget, vi ikke rigtig ved hvad er. Men amerikanerne er meget hjælpsomme, venlige – alle i butikken giver deres oplysninger videre, og én af kunderne i butikken (en legetøjsbutik) ved hvor vi kan købe webkinz. Vi finder et par søde webkinz til Susanne og Heidi – en frø og en killing. Og jeg skynder mig at sende kodeordene til Jytte, så de straks kan gå i gang med at benytte sig af det nye legetøj. Jytte forklarer senere i en mail, at de spiller med nogle af deres venner i Thailand via nettet – og deres koder ville være ubrugelige i starten af januar – herligt at kunne gøre andre glade. Og nu ved vi også lidt mere om webkinz.

5. Dag - Torsdag, 18. december 2008, Carlsbad

Bil rundt ved havnen, San Diego Zoo, over Cabrilo National Monoment til Hwy 1 mod Carlsbad, hvor vi gerne vil overnatte, 80 Mil

Solen skinner, herligt, det vil vi da nyde – men også videre! Vi kører på en art byrundtur – starter med morgenmad i det italienske kvarter – et større område, hvor der er masser af italienske butikker og restauranter. Vi får godt morgenmad – i god atmosfære, og der er nok 4 – 5 generationer der arbejder her. En art bagerbutik med restaurant. Sjovt at iagttage, og hvor er det godt at se. Den ældste ”bedste” er noget ældre end Uwe – eller ser sådan ud!

Vi kører til havnen – og jeg prøver bilen på en P-plads – automat gear – det skal jeg lige øve mig i. Der holder også politi der, så alt for meget øveri bliver det ikke til, virker dog nemt nok. Så jeg fortsætter med at køre – mener jeg. .



Bob Hope med Midway i baggrunden



Midway – meget stor landingsbane

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

Vi tog lidt billeder ved Bob Hope – ved siden af museumsskibet: USS Midway – et skib, der har flyvere ombord – meget berømt og veteran! – nu museumsskib.

Vi kører til San Diego Zoo – er berømt – og skulle være værd at se. Jeg ved ikke, men jeg har været i mange byer med en Zoo, men ikke været i ret mange Zoo – nu har jeg lyst til det.

Vi har også en glimrende tur og ser bjørne, herunder Pandaen – sovende, vaskebjørne, elefanter, løver og tigre – men i sydafrika er det flottere end her i fangenskab. Vi har nogle gode timer, det meste af tiden i en dobbeltdækker hvor vi på behagelig vis bliver kørt rundt. Dernæst gik vi rundt i en del af Zoo, den er stor. Om eftermiddagen går det videre til Juan Rodriguez Cabrillo National Monument (fyrtårn). Cabrillo var den første europæer, der satte sine fødder her på vestkysten i USA i 1500 år tallet. Vi kører igennem nationalparken til sydspidsen med fyrtårnet og bliver belønnet med en herligt udsigt over Coronado øen og byen San Diego dog ingen hvaler.



Udsigt fra Cabrillo over San Diego

Vi kører „hjemad“ langs kysten. Over Mission Bay, La Jolla, hvor vi i en mexicansk restaurant spiser lokale Tacos – og kører videre til Carlsbad, hvor vi vil finde et hotel. Uwe har tidligere været i byen og havde der kig på et hotel, der ligger ud til vandet. Vi prøver, og siger ok til en overnatning – det er dobbelt så dyr som Motel 6 – ca. kr. 700,- for en nat – til gengæld er der så opvarmet pool til 25 grader – vi prøver den nu ikke, det er ikke varmt ude, så lysten mangler.

Men havudsigt har vi:



Havudsigten og hotellets juletræ mm.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

6. Dag – Fredag den 19. december 2008, tilbage til Monrovia

Stranden Carlsbad, havnen ved Oceanside, Tom til juleafslutning i børnehaven

Solskin herligt og vi går en tur langs stranden. Varmt og dejligt bliver det – 55 grader F – skriver Uwe – svarer til $55 - 32 = 23 : 2 = 11,5$ grader i skyggen, men i solen varmere. Vi kører videre ”hjemad” og holder stop ved Oceanside, hvor vi går tur og spiser frokost. Der er mange skibe i Yachthavnen, også større – men det er der jo også i Dk – så helt forskelligt er det nu ikke.

Og vi er tilbage kl. 16.00 hos Birgit og Felix, og sammen tager vi til børnehaven kl. 18.00 starter juleafslutningen, hvor Tom skal optræde sammen med de andre børn.

Der er 28 i Toms klasse – de er delt op i 3 mindre hold i dagligdagen. Jeg kan ikke huske hvor mange børn der i alt er, men jeg vil gætte på 150 børn. De er aldersinddelt også i deres optræden – jeg tror Tom synes bedst om sangen om Rudolfs røde tud. Jeg tror det tager en times tid – og vi har mange lystige oplevelser med herlige børn – tak for det Tom.

En herlig oplevelse af Tom og den amerikanske måde at være på – eller rettere, der er jo en mikstur af forskellige baggrunde – hollændere, argentinerne, amerikanere fra forskellige stater, og en masse dejlige børn. Som Birgit nævner gør man meget ud af at børnene lærer at optræde, det synes hun er dejligt, hvis Tom får et naturligt forhold til. Det har hun jo ret i.

Der var trykt program og det hele!



Juleafslutning i børnehaven



7. Dag - Lørdag den 20. december 2008, Monrovia

Cykeltur til Monrovia centrum rundtur i bil i Pasadena. Om aftenen jazz i Baked Potato: Mendoza, Haredia, Weingarten - vores julegave fra familien

I baggrunden ses de to biler familien har (begge Mazda) – en stor garage, helt almindelig amerikansk – til højre, der hvor cyklerne stod - er endnu en garage – så når Tom skal have bil som 16 årig – så er der allerede en garage til den. Den lille røde er en sportsvogn, vi lånte den et par af dagene i slutningen af vores ophold – og den hvide er en 7 personers bil, her er der plads til indkøb mm – også i Ikea, hvilket Birgit synes har været en stor fordel.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.



Forberedelse til cykeltur med Tom og os to!



Mendoza, guitar, Heredia, trommer og Weingarten, keyboard i Baked Patato.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

Solen skinner, så vi får lov til at låne cyklerne og have Tom med på tur til centrum af Monrovia. Tom har en lille anhænger cykel, der er bagpå Uwes – Uwe sagde det var lidt svært indimellem af holde balancen – den har han endnu ikke styr på, men cykler egentlig fint med – han er jo trods alt kun 4½ år gammel. Hovedgaden hedder Myrtle Ave. Der er en nissefar ved en legetøjsbutik – der er sang og violinspil, de gør da noget ud af det. Nissefar uddeler også slik – det ligner vores nisser.

Vi drikker lidt kaffe og sodavand og hygger os. Om eftermiddagen kører Birgit os rundt på en lille rundtur i Pasadena – og senere på aftenen kører vi til Baked Potato i Studio City, ved Burbanks. Birgit og Felix har givet os penge til billetterne og maden mm. som vores julegave. Så vi får en på oplevelsen – god musik, kvinderne er meget kvinder der! Og publikum er en blanding af sorte, hvide og mellemtingen – vi er måske ikke de eneste, der er så gamle, men det nærmer sig, at vi er alderspræsidenter.

Vi kommer sent hjem – eller også tidligt afhængig af hvordan man regner det du.

8. Dag – Søndag den 21. december 2008, Monrovia *Huntington Park, juleudsmykning i Rancho Cucamonga*

Solskin! Det er vigtigt – de melder mere regn i løbet af næste uge, så det er bare om at nyde det. Inden vi kom – var der 4 dage med regn siden maj måned! Vi tager alle til Huntington Park, der er også en legeplads, så der sker lidt for ham også sådan en søndag. Der er et bibliotek i parken – en art museums bibliotek med mange gamle bøger – der er haver fra forskellige steder i verden, der er drivhuse med forskellige klimaer herunder regnskov – så der er nok at opleve her på stedet.



Fra Huntington park – den japanske del



og billede af en rose, nogle stod flotte endnu

Om aftenen er der tur til Rancho Cucamonga – en bydel, hvor mange gader har det tilfælles, at alle husene har vildt meget juleudsmykning – den der typiske fordom vi har om amerikanernes vildt meget overdrevne juleudsmykning – den opleves her. Den lokale sherif har spærret vejene, da der er fyldt med mennesker og biler. Nogle har lidt temaer andre ikke – én tidligere pilot har fly – inklusiv musik der lyder som et fly, der starter eller lander. Det var nok den vi synes var sjovest – Tom kunne også godt lide den.

Jeg synes det er flot og sjovt at se alle de lys og den opfindsomhed, der er i dette store område, så jeg nyder det bare – men det er lidt svært at tage gode billeder af det – desværre.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.



*Tom har sat sig lidt inde i haven og kigger og lytter til lydene af et fly, der lander
Vinter vidunderland – står der*



Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

9. Dag – Mandag den 22. december 2008, Monrovia

Peter, Marc, Pierre er ankommet til Hotel Radisson ved LAX (lufthavnen), Hollywood, Santa Monica, 100 Mil

Henimod kl. 10.00 formiddag ankommer vi til Radisson Hotel ved LAX. Peter (Uwes bror), Marc og Pierre (Peters børn: Marc bor i Paris og Pierre i Madrid) er ved morgenmaden. De fløj over Chicago og der er der meget sne og koldt og forsinkelser – kan vel ikke anbefales, og er ofte kun en lille bitte smule billigere. De er lige startet på morgenmaden. Herligt at se dem, jeg ved ikke hvorfor, men sammen med dem kan jeg ånde, og bare være mig selv, sammen med Felix og Birgit har jeg fornemmelsen af, at jeg nok ikke helt slår til. Vi har forskellige værdier i livet, og derfor har jeg det bedre i dette selskab. Vi tager til Hollywood sammen og kører i den bil vi har lejet – de (sammen med os) har lejet en bil, lidt større, som de i morgen tager hen og henter. Så sparer de dagen i dag og vi skal aflevere senest i morgen tidlig kl. 9.00 Vi er dog lige forbi med Uwes og mit kørekort, så vi kan registreres som kørere. Pierre og Peter er også chauffører og Marc vil gerne – men er blot 20 år (20. januar 21 år) og når man er under 25 år skal der betales en bondegård til forsikringen, så han må køre i smug! – er aftalen, han vil så gerne – og hvis jeg ikke behøver, så er jeg så absolut villig til at nyde livet uden at være chauffør.



Hollywood Boulevard – Walk of Fame



Uwe tager billede af Pierre, Peter og Marc

Jeg havde troet vi lige fik tid til at være et par timer til et eller show, men vi nøjedes med at være i gader og stræder omkring Hollywood – et par limousiner så vi, men ikke så mange, som jeg havde forventet. Og der var mennesker, der forestiller kendte figurer fra film, de gik rundt, så vi kunne blive fotograferet sammen med ”de kendte”.



Billedet som vi almindeligvis forbinder med Hollywood – og Uwe sammen med en limmo!

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

Dernæst kørte vi til Santa Monica – ved kysten en berømt badeby – en del af Los Angeles, nogle af de ”kendte” har sommerhus her eller i Malibu – eller et andet sted langs kysten. Og i Santa Monica er der en overraskelse: der er en fodgængergade ligesom vi kender det her i Europa – det har de ikke meget af her – de starter bilen og kører til indkøbscentre. Men her altså 300 meter med fodgængere og butikker, herligt.

Drengene – kalder jeg dem i mine tanker – har fundet deres ynglingsbutik: Apple – her er der Ipod og uden en sådan kan man ikke leve. Jeg kiggede på prisen, de er vel egentlig ikke så dyre, men nåh.. jeg er kommet for at opleve noget og ikke ubetinget købe en masse, som jeg måske aldrig rigtig får anvendt alligevel. En MP3 har jeg overvejet – nemmere i bilen, men jeg aner ikke hvordan det fungerer. En anden gang vil jeg sætte mig ind i det – ikke lige nu, jeg nyder solen, omgivelserne – og går lige i et par butikker – tøjbutikker, det er jo billigt her, så gad vide om jeg ikke lige kan finde et eller andet i løbet af en halv times tid? Jeg erindrer at det lykkedes.



Solen skinner ved Santa Monica Beach (=strand)

10. Dag – Tirsdag den 23. december 2008, Monrovia

Rundtur: Huntington Beach, Newport Beach, Crystal Cove State Park, 100 Mil

Vi har aftalt at mødes med familien på Huntington Beach kl. 10.30, kommer dog lidt for sent – Peter hoverer – Uwe er meget præcis almindeligvis, men der var en del trafikkkø på vejen herhen. Vi kom sikkert frem, det er det vigtigste – i Felix’s sportsvogn – uden buler! Og med fem gange besked på at tanke nr. 91 – det svipsede sidste gang Uwe var her, og Birgit har åbenbart måttet høre på Felix’s beklagelser over faderens manglende opmærksomhed. Bilen kører ikke så godt på 87 – men denne gang skal vi nok huske det!

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

Vi kører videre til Newport Beach, og vil dernæst sætte bilerne og tage færgen over til Balboa en lille ø – hvor vi går øen rundt. Vi har en god dag med mange gode oplevelser – og får set lidt forskelligt – her vil jeg bringe et par billeder fra øen:



Peter og Peirre – Marc i baggrunden færgen typisk billede af hus langs vandet!

Det er helt vildt her med juleudsmykning, desværre ser vi det ikke om aftenen, det ville jeg gerne – ikke i år, men en anden gang – eller bo her en nat – det tror jeg vil stå på ønskesedlen til næste gang.

11. Dag – Onsdag den 24. december 2008, Monrovia

Indkøbstur i Pasadena, juleaftensmad i Outback

Vi har aftalt at mødes med Peter og familien i Pasadene – Uwe og jeg tager en bus og kører så sammen med dem til Birgit og Felix, hvor Peter, Pierre og Marc må bo de næste 2 dage. Men vi må først komme med dem sen eftermiddag – her er organisation og styring. Vi træffes ved 14.00 tiden og vi gik til bussen – der er helt øde – et par håndværkere var ved at lave noget ved fodgængerfliserne, og de stod stille da vi gik forbi og hilste på os – usædvanligt at hvide mennesker går på gåben – og usædvanlig at tage med bus. Men det vil vi – Uwe siger, det er en god måde at se lidt af verden på – og vi ser noget andet, end når vi kører omkring i bilerne. Vi mødes i Paseo Colorado ankommer med bus 187. Pasadena er meget europæisk med fodgængerfliser – er ikke almindeligt – og der er også mindre områder forbeholdt fodgængerne.

Uwe viste mig en bager – flotte kager – konditorkager – alle forbeholdt til hunde og katte! En hel bagerbutik – man tror det er løgn, men det er det ikke – jeg så det selv.

Nå, vi har en god dag der, og vi kom tidligt, fik frokost fandt familien og noget senere går det til Monrovia, hvor Birgit har redt senge op til den store familie. Det er noget af en stor opgave for Birgit, de er vandt til at bo alene – og ikke med så mange mennesker og hun har rengøringsmani – så det er bare svært for hende. Heldigvis mærker man det mindre, når vi er flere mennesker i huset.

Det er forøvrigt forbudt at uddele gaver i aften – det skal være på amerikansk vis – den 25. om morgenen – så vi nøjes med at finde alle gaverne før vi går i seng og placere dem under juletræet. Tom har sørget for julemanden – har stillet tallerken frem med spiselige ting og sager – ved skorstenen!

Vi spiser ude i aften alle sammen – det går fint.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

Birgit skælder ud hvis hun bliver fotograferet – så jeg er holdt op med at have hende med på billederne, håber hun er tilfreds med det.



Her en del af familien.

12. Dag – Torsdag den 25. december 2008, Monrovia

Juledag i Rose Lane, rundtur til bjergene: Morris Reservoir

Dagen starter med at Tom er aktivt beskæftiget med julegaverne under juletræet. Han pakker gaver ud – papiret fra pakkerne bliver samlet i en plasticpose, som han hele tiden har i sin nærhed. Rodet må der ikke være ej heller juledag, hvor der er masser af pakker – og vi er mange mennesker.



Marc ser på – Tom har dejlig travl



Birgit får puslespil – 3000 brikker



Pierre er lykkelig en M-Audio mikserpult.



Jeg fik M-Aaudio optager – det er også glad for

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

Fedt, så nu kan jeg måske få far til at tale til mikrofonen – få det ind på Pc'en og på en CD, og så se om vi engang får det skrevet op. Det er da lidt sjovt, at få det optaget, alt det han husker kan vi andre overhovedet ikke huske og gentage som han – så jeg er meget glad for mit nye apparat – den skal hjem til far og mor. Marc var god, men Felix skulle lige ordne noget, og så var der hul igennem – forhåbentlig kan jeg efterfølgende finde ud af det.

Dernæst er der dømt morgenmad – brunch – og vi er nok alle godt sultne.



Turene er indtegnet på kortet

13. Dag – Fredag den 26. januar 2008, Beatty, Motel 6

Outlet indkøbscenter i Ontario, Zabriskie Point, Peters fødselsdag i Beatty, 280 Mil

I dag starter vi på vores tur til Death Valley (dødens dal) sammen med Peter, Pierre og Marc. Men først kører vi til en Outlet center i Ontario – Marc kan lide Abercrombie og Fitch (en mærkevarer) – Uwe synes nu det er pjat, det har vi ikke tid til – han har nemlig en plan om gerne at ville se det meste af Death Valley i dag. Det når vi så ikke, jeg ved ikke – jeg har ferie, og alt er nyt for mig – så om vi ser det ene eller det andet er lige meget. Det er vigtigt, at også de unge mennesker (21 år og 29 år) synes det er sjovt og godt at være på tur. Og ikke kun godt for de ældre herrer og damen!

Vi når lige ved skumring, solnedgangstid til Zabriskie Point – det er et flot udkigspunkt – hvor landskabet er helt vidunderlig flot, og vi beslutter, at vi kommer tilbage i morgen for at se det ved dagslys. Om aftenen mad i salonen i byen Beatty – stadig Peters fødselsdag

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.



14. Dag – Lørdag den 27. december 2008, Flagstaff, Ramada Inn

Spøgelsesbyen Rhyolite, Death Valley: Borax Works, Zabriskie Point, Badwater, 350 Mil



Flot udsigt fra Zabriskie Point

Fakta om Death Valley National Park:

Højeste punkt i Death Valley: 3.368 meter (Telescope Peak)

Laveste punkt: 86 meter under havets overflade (Badwater)

Gennemsnitstemperatur sommer: 47 grader

Højeste målte temperatur: 57 grader

Geografisk placering: Vestlige Californien på grænsen til Nevada

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.



Her kan man forestille sig dalen med bjergene rundt omkring – og her er jeg midt i naturen

Jeg kan nemt forestille mig situationen: Når nybyggerne kom østfra og ville vestpå – komme til denne dal – der på det laveste sted ligger 80 meter under hav niveau, der er det meste af året varmere end det er i dag – og hvor der er saltvand. Det var svært at finde vand, og det var svært at finde udgangen – eller adgangen mellem bjergene vestpå – der er mange blindgyder. Der må være mange, der er døde her i Dødens Dal. Ikke uden grund hedder den sådan. Der har engang været hav, men nu er der meget lidt vand tilbage, resterne af havet er saltet, som det også ses på billedet.

Det er i dag national park og skulle være den største i USA, og jeg har læst et sted, at det er fordi, der er utrolig mange ørkenplanter, og en del af planterne findes kun her. Det skulle være et godt tidspunkt at besøge Death Valley i foråret, hvor mange af planterne blomstre – det må vi se om det engang kan lykkes. Der er meget mere vi kan se og opleve her.

Nå, men dagen startede med et kort besøg i spøgelsesbyen Rhyolite – som i en westernfilm – blot bor der ingen i dag. Vi vil gerne tage en grusvej eller sandvej over Titus Canyon – men desværre lukket formentlig p.gr.a. sne (i bjergene) – det skulle være en oplevelse af høj kvalitet denne vej – Uwe turde ikke køre den alene sidst han var her – og han havde håbet på, at vi kunne gøre det sammen. Nå, så har vi også her en grund til at komme tilbage.



Badwater godt og vel 80 meter under havoverfladen – USA's laveste punkt

Vi kører videre til Artists Drive efter Badwater. Marc kører. Han må egentlig ikke køre, men han vil så gerne. Eller rettere det koster en bondegård i forsikring for unge under 25 år. Vejene er indimellem meget smalle – heldigvis også gjort ensrettet – vi kører igennem et bjergrigt område, bare så flot hyggeligt og fyldt med kurver. Bjergsiderne stråler i mange forskellige farver.

Og nu er det blevet eftermiddag, og afgang til Flagstaff, der er lang vej – der har vi nemlig bestilt overnatning på et hotel. Henimod kl. 16.00 om eftermiddagen kan vi i det fjerne se Las Vegas højhusene! Hoover Dam når vi i skumringen, og på den anden side er der mindst 10

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

Mil med kø. Der er ved at blive bygget en ny bro over dæmningen, og dette vejarbejde gør, at der åbenbart er lange køer. Vi er dog enige om, at alle åbenbart vil til Las Vegas i aften! Ved kl. 22.00 når vi Flagstaff, Ramada Inn, som Peter har booket til os. Der er masser af sne og koldt her.

15. Dag – Søndag den 28. december, Flagstaff, Ramada Inn

Grand Canyon South Rim og min helikoptertur, 180 Mil

Vejret er herligt, solskin ikke en sky – det passer lige til at indløse gavekortet: en helikoptertur over Grand Canyon. Uwe ringede sent i aften og bestilte billet til mig. Så kl. 13.00 skal jeg være der. Det bliver spændende. Vi kører til Grand Canyon – der er sne overalt – går en lille tur siger farvel til de andre og Uwe følger mig tilbage til helikopteren. Uwe var på tur i januar måned, hvor han sidst var her. Den oplevelse var så stor, at han synes det skulle jeg også prøve, så jeg fik et gavekort i fødselsdagsgave, den bliver anvendt i dag. Og det er ubeskriveligt – en flot, flot oplevelse og giver mave/balance øh.. ligesom i rutsjebanen. En times tid var vi af sted, og jeg optog én god video – et par andre der er OK, og masser af herlige billeder.

Lidt fakta om Grand Canyon (den store kløft)

Grand Canyon siges at være verdens ottende vidunder. Verdens største kløft med ufattelige dimensioner: dybde 1,5 km, bredde 7-30 km og længde 3-400 km.

På gode dage rækker sigtbarheden over 300 km. De mange udsigtspunkter på South Rim byder på meget forskelligartede udsigter over det imponerende landskab. Udsigtspunkterne ligger på slugtens flade top, der oprindeligt har været en flad flodslette, indtil Coloradofloden begyndte at grave sig ned gennem de bløde klippeformationer og danne det utrolige netværk af slugte og floddale, der i dag udgør et af verdens mest betagende syn.



Uwe har taget dette billede



Og den lille prik i baggrunden er Uwe

Turen starter 3 mil fra Grand Canyon, så vi flyver først over et kæmpe skovområde. Vi er 7 personer inkl. piloten – og jeg har vinduesplads. Det er ligesom i rutsjebanen, jeg holder fast på sædet, da vi letter – det er sjovt, men mavepirrende.

Skoven vi flyver over skulle være ligeså stor som Schweiz – USA har størrelsen til at alt er stort. Nå – efter nogle kilometre – dukker Grand Canyon pludselig op – puha, igen er det mavepirrende – pludselig er der en kilometer ned – jah jeg har været i Planetariet i Kbh. og set en film med en tur i helikopter over Grand Canyon, og det er nøjagtig sådan jeg oplevede filmen dengang. Uwe ville ikke rigtig ud med om han nu også fik den der følelse i maven. Han har måske klaret det bedre end jeg!

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

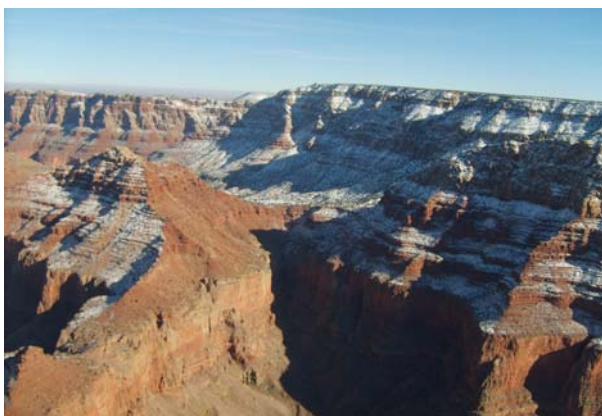
Men ufatteligt, ubeskriveligt smukt. Billeder kan vise lidt af det. Se næste side. Som det ses her midt i ørkenen er der masser af sne – og det gør jo billederne anderledes. Der er ryddet en vej langs det der kaldes South Rim – hvor resten af familien går. Uwe venter i byen tæt på helikopterfirmaet – og jeg er bare på et af mit livs store oplevelser.

Da jeg kom tilbage tænkte jeg – jeg behøver ikke opleve mere et par uger! Det er så overvældende – og alligevel tog vi selvfølgelig tilbage til kanten af Grand Canyon og mødtes først med de andre, gik en lille tur langs kanten, hvorefter vi kørte videre – hele tiden - langs kanten – og hjorde holdt ved udkigspunkter undervejs.

Jeg vil gerne komme tilbage en dag – og gerne en varmere dag.



Floden Colorado har mange forskellige farver her er den vist brun



Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.



Og her er den blå – forunderligt



Måske rød

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.



Og det var så den oplevelse – kan anbefales til andre – det vil jeg virkelig aldrig glemme



Her er et panoramabillede fra South Rim – Pierre er smadder god til det der



Den gamle by i Flagstaff



Aftensmad i Flagstaff

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

16. Dag – Mandag den 29. januar 2008, Prescott, Americas Best Value Motel

Wupatki NP, Oak Creek, Sedona, Hotel, Jerome, Brewery Prescott, 195 mil

Det er igen blevet koldt her sidste nat, men her til morgen skinner solen igen – det varmer alt sammen. Først vil vi køre til et vulkanområde dernæst et indianerområde – hvor der er rester ruiner af en art klippehuse – skåret ud som murstenshuse ville vi kalde det. Imponerende. Vulkanområdet hedder Sunset Crater Volcano Nat. Monument. Vejen er en art omfartsvej/ringgade – 35 mil lang, der fører forbi vulkanområdet og pueblo indianer husene – og igen en nationalpark. Første gang Uwe besøgte Felix – kørte han rundt og fik i en nationalpark et adgangsskilt til ophængning i bilen, kostede 10 dollars, fordi han er pensionist. Men det er vist ikke for turister – eller rettere det er det ikke, det er kun for folk, der bor i USA. Men vi kan nyde glæde af det, vi sparer en del penge, da vi besøger nationalparker hver dag – næsten.

Nationalparkerne har et højt service niveau, der er informationshuse, hvor en Ranger svarer på spørgsmål mm.

I Vulkanområdet ligger der sne – men nogle sorte felter er uden sne – ser lidt sjovt ud, men det sorte vulkanaske tiltrækker mere varme end det øvrige landskab – sådan er det bare her, men det giver landskabet en speciel effekt.



Marc på en klippe ved en Canyon



Tog til Santa Fe – 2 km langt og masser af Mærsk container – Uwe ved indianerhus

Fra national parken går det videre sydpå – Peter har bestilt overnatning i Prescott. Vi kører i retning mod Oak Creek Canyon, som Uwe siger ligner sydtyskland og videre til Sedona, der er centrum for Red Rock ferieområdet.

I Jerome, en forladt mineby, der nu er beboet af kunstnere og Harley eventyrere. Vi gør holdt i Jerome, og det er ligesom lidt hippie agtigt – vi får en øl et sted hvor der er en jukeboks og

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

jeg kender næsten alle sangene, det er jo udsædvanligt! Der er stort set kun musik fra 60'erne og 70'erne – det er lidt sjovt. Uwe har været her tidligere, og da han sidst var her – var stedet propfuld med folk, der kom kørende hertil i en Harley – Tommy ville sikkert synes det sjovt at se alle Harley'erne.



Juleudsmykket turistbureau i Jerome



Nostalgisk jukeboks i baggrunden

Men inden det bliver for sent tager vi videre i skumringen i retning mod Prescott. Om aftenen kører vi til midtbyen og spiser på byens bryggeri, det skulle være et godt spisested – ifølge vores bøger. Og vi kan vælge imellem jeg ved ikke hvor mange øl. Vi opgiver at prøvesmage lidt af hvert, alene det at nå dertil, at han siger OK til bestillingen er vanskeligt. Vi skal sige nøjagtig det vi vil have uden menukort – så da han nikkede – så bestilte vi alle det samme øl! Peter drikker aldrig alkohol, så vi andre nyder godt af, at han altid kører hjem – det er en fin aftale.

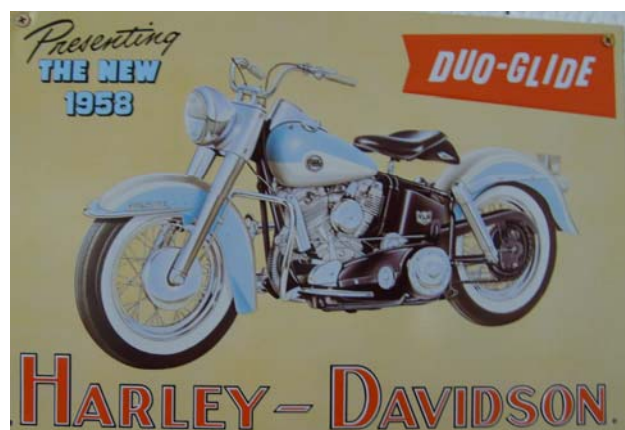
17. Dag – Tirsdag den 30. januar 2008, Las Vegas, Ballys Hotel og Casino

Rute 66 fra Ash Fork over Seligman til Kingman, Hoover Dam, 250 mil

Morgenmad er der meget lidt af på hotellet, der er lidt kager, kaffe, juice – men en lidt – for os – sparsom amerikansk morgenmad. Vi starter relativt tidlig og kører i nordlig retning i retning mod Ash Fork. Her begynder den sidste stykke ægte amerikanske nostalgi, da vi kører på Route 66. Dette er som at komme 50 år tilbage i tiden med gamle vejskilte, Harley motorcykler og den ukronede vejkonge Chevrolet Corvette 1954, der synes at være en af vejens faste bestanddele. Vi gør holdt i Seligman, den lille by, som holder Route 66 i live.



Seligman – biler er der overalt



mest for Tommy – hvis han en dag får tid!

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

Der er ikke meget trafik, så Marc får lov at køre en del af vejen – resten tror jeg er min tørn – så jeg har også kørt på Route 66. Det er ret dejligt at køre, da bilen er lidt lille i forhold til vi er 5 voksne. Bagsædet kunne godt have været lidt bredere!

Det mest underholdende på bagsædet er når Uwe og Peter diskuterer – hvis Uwe vil det – vil Peter noget andet – de har en art broderlige debatter – og måske en følelse af at én skal vinde frem for tankegangen, at begge er vindere – demokrati er et vidt begreb, og ganske forskelligt udført. Og vi andre tre bagude, vi griner af det. De er faktisk underholdende – og vi kvæler lidt latter indimellem. Jeg kan lige et par gange undervejs erindre – at jeg drillede lidt! De var lidt slemme til at glemme og spørge andre i selskabet, så en dag – spurgte jeg lidt bekymret Peter hvor mange penge han nu havde brugt til overnatningen. Det frustrerede ham lidt – det var også meningen at gøre opmærksom på endnu en der betaler fuld pris i selskabet. Han udtrykker det dog sådan, jamen du deler da med Uwe! Nå, pyt jeg er virkelig ret ligeglad om vi kører den vej - eller en anden vej, det er alt sammen nyt for mig. Men såvel Uwe som Peter har været her før.

Route 66 er slut ved Kingman og vi kører mod Hoover Dam – og er lidt spændte på om der i dag er 20 km kø – det var der da vi kørte i den anden retning. Kø er der, men slet ikke så lang – de er ved at bygge en ny bro, som åbenbart skaber kolossale bilkøer.

Vi holder et lille WC stop før vi triller videre i køen.



Hoover Dæmningen

Og dernæst går det til Las Vegas, Hotel Casino Ballys.

Man må sige, det er overvældende – vi bor på 22. etage og har derfor et fremragende udsigt over Las Vegas. Peter har bestilt hotellet for lang tid siden – og han valgte et hotel der ligger i centrum af byen.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

Det er luksus, herligt og vi nyder beliggenheden med en tur til Cæsers Palads, Paris med Eiffeltårnet, Mirage, Treasure Island (=skatteøen), Venedig etc. Men efter noget tid har man også fået nok – ubegribeligt flotte rammer med masser af butikker – og midt i det alt sammen overalt spillehaller med énarmede tyveknægte! Den ene ved siden af den anden – og de fleste pladser er optaget – og det døgnet rundt alle 24 timer, de lukker simpelthen ikke. Imponerende – herude i ørkenen har en mand: Howard Hughes tænkt: Jeg laver en underholdningsby – her midt i ørkenen – og i dag er det jo en rimelig stor by. Hvem kender ikke Las Vegas og ved, at her er der masser af casinoer? – det er ret godt gået. Og der bliver bygget nyt – flere steder – og de er bare ikke små steder – det er kolonorme huse – jeg gættede på Hong Kong – men ved det ikke, men et at byggepladserne var præget af flere højhuse ved siden af hinanden.



Udsigten fra hotellet over Cæsers Palads, Treasure Island og Mirage i det fjerne mm.

Facaderne, udstillingerne imponerende – og vi går og går og går og så er det efter noget tid også nok – og vi søger et sted at sidde ned. Vi finder en bar i yderkanten af en spillehal – ved baren kan man spille en art PC poker, men jeg ved ikke hvad det går ud på – så vi er der bare uden at spille. Tæt på baren er der et sjovt spil i gang (her taber ingen!) med øl i plastikglas, som man skal ramme med en bordtennisbold. Der er et langt bord med et mandskab for hver bordende. Enten har de 10 eller 15 glas med øl (halv eller en tredjedel fyldt op med øl) – og når bolden kommer i glasset skal mandskabet drikke indholdet. De snakker med os, de hygger sig og vi føler os godt tilpas – uagtet at de alle er en del yngre end os.

Dagens oplevelser drøftes, og noget vi har lært er, at når vi kommer ind i spillelokalerne – så virkelig bemærke hvor indgangen er, det er ligesom en labyrint – først man er inde, kan man ikke finde ud igen – det skete flere gange for os. Vi gik i ring, og det var faktisk svært at komme ud igen.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

18. Dag – Onsdag den 31. december, Las Vegas, Ballys Hotel og Casino

Nytårsaften på Strip – hovedgaden, casinoer – jeg spiller for første gang

Peter føler sig ikke godt tilpas i dag, så efter morgenmaden kører Pierre på apoteket med ham – han skal tisse hele tiden – har prostatakræft – han siger han ikke har ondt, men i dag er han bekymret – urinen var mørkere end sædvanligt. Marc fortæller, at han så meget, meget dårlig ud for 2 år siden, men at han nu ser meget bedre ud – så han er ikke så bekymret. Børnene kender ham bedre.

Vi går en længere tur med Marc – og har aftalt at mødes i hotellet ved 12 tiden. Og om eftermiddagen tager Uwe og jeg en bustur – ville egentlig til Downtown – men Uwes utålmodighed og min nå jah – så gør vi det holdning! Gør at vi stiger ud tidligere. Der er så absolut intet at se – og dog overfor ligger 2 gitemålsteder. Det ene sted ser vi ca. 4 – 5 forskellige hold gå ind – komme ud igen – før bussen endelig kommer og vi kan komme hjemad igen! Vi skulle faktisk også lidt uden for centrum for at købe en champagne til i aften. Peter ligger i sengen, så vi forventer ikke at han kommer ud ved 24 tiden, så kan vi sammen fejre det på hotellet. Men i midtbyen kan man ikke købe champagne med i dag. Der er sat skilte op – hotellet har informeret om, at fra kl. 18.00 må man ikke medbringe alkohol – i glas/flasker på Strip og i dens nærhed. Så vi skal hjem før kl. 18.00 med champagnen, som vi dog får købt i et supermarked.



Foran Venedig – gongolerne sejler rundt – og se solskin nytårsaften!

Om aftenen spiser vi sammen på hotellet – ikke noget særligt: jeg spiser salat! Lidt usædvanlig, men vi købte bare noget i hotellets café – for at være sammen med Peter. Måske

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

skulle vi have organiseret det bedre --- men det er måske også bare så typisk dansk: maden er vigtig sådan en dag.

Vi går rundt på Strip, der er blevet spærret for biler siden kl. 18.00 – det er bare fyldt med mennesker og synlig politi. Politiet er faktisk meget, meget synligt her – også i går så vi dem.

Vi mødes kl. 23.30 hos Peter og nyder kl. 24.00 den champagne, som vi brugte en del timer på at få købt. Og jeg havde forventet fedt fyrværkeri herfra 22. etage – der var et hotel i det fjerne, som havde fint show – men ellers så vi ikke noget, så helt ærligt, det var da en skuffelse til gengæld er jeg sammen med søde mennesker – så pyt!

Vi bevæger os igen ud i nytårsaftens løjerne, masser af mennesker, masser af stemning – vi går og går – nyder det nye år – og ender i vores rødvinbar foran ølspillet!
Godt nytår til alle dem jeg kender og alle dem jeg ikke kender.

19. Dag – kTorsdag den 1. januar 2009, Monrovia

Calico spøgelsesbyen, aftensmad og afsked med Peter, Marc, Pierre, 245 mil

Vi forlader Las Vegas ved 10 tiden og Marc und Pierre nåede da lige at komme hjem førend vi havde aftalt at mødes! De har bare haft det skægt, tror jeg.
Så de larmer ikke i dag – de sover. Vi holder stop ved spøgelsesbyen Calico – jeg fandt flg. på netten.

”Lidt fakta om spøgelsesbyen Calico

Spøgelsesbyen Calico, som oprindeligt er en mineby fra 1881. Da Calicos indbyggertal var på sit højeste, havde byen 1200 indbyggere, 22 saloons og mere end 500 miner omkring byen. Calico-minedistriktet var et af de rigeste i Californien. I 1907 faldt priserne på sølv, og samtidig flyttede minearbejderne med de store firmaer til Death Valley. Herefter blev Calico langsomt til en spøgelsesby. I dag kan man besøge spøgelsesbyen, hvor en tredjedelfremstår som den oprindelige Calico. Den resterende del er rekonstruktioner opført for at skabe den oprindelige ånd af det vilde Vesten i byen. På den gamle hovedgade i byen kan man bl.a. besøge byens museum, en saloon samt forskellige små butikker.”

Uwe var her sidst i 1971 (da arbejdede han i Los Angeles) – da var der ikke så mange huse som i dag – så man rekonstruerer både huse herfra og fra andre western byer.



Byens vartegn



Rekonstrueret skolebygning

Vi er tilbage lidt sen eftermiddag i Monrovia. Birgit har lavet aftensmad, hvorefter vi tager afsked med Peter, Pierre og Marc, der tager hjem i morgen med flyver til Paris. Tom græder

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

til afsked – han synes det er træls, at de tager væk. Jeg fornemmer også, at han har nydt, at der var en del mennesker i huset.

20. Dag – Fredag den 2. januar 2009, Monrovia

Getty Center, Rodeo Drive i Beverly Hills, aftensmad i Monrovia, 100 mil

Uwe låner Felix's sportsvogn i dag – så vi er bare det man kan kalde godt kørende! Den er oven i købet rød – men jeg tør ikke køre i Felix's bil, hvis der skulle ske noget – ville han formentlig aldrig tilgive det – men Uwe er psykisk stærkere end jeg eller rettere en søn bliver nødt til at tilgive faderen. Felix har fri i dag, men det lyder som om han skal gøre rent eller hvad det nu er --- et eller andet vigtigt. Og Tom skal i Little Jim – en art gymnastik/legestue fra kl. 9.00 – 12.00.

Det er lidt synd, at de to forældre ikke kan klare at beskæftige lille Tom, bare være sammen med ham – det virker som om de skynder sig lidt at aflevere ham et eller andet sted, når det er muligt. Vi ved det er sådan, men det er lidt trist at opleve.

I USA har de to ugers ferie om året – og fra næste år kan Felix holde en uge mere, hvis han ikke er syg i en uge – for det er en art sygeuge. Det er lidt forskellige oplysninger, der kommer vedrørende helligdagene – nogle siger de har dem ekstra – iflg Birgit tælles de fra de 10 dages ferie. Jeg ved ikke hvad der er gældende, er også forskelligt fra virksomhed til virksomhed samt længden af ansættelse betyder også noget. Men de har ikke så meget fri som os – så når de nu endelig kunne være sammen enten alene – eller med os – er det underligt, at rengøring og andre praktiske gøremål er vigtigere end det at være sammen.

Nå, men vi kører til Getty Centeret – men det er meget, meget tåget – og det ligger på et bjerg, hvor tågen er ekstra tyk. Synd, der kunne være en pragtfuld udsigt, men det er bare for tåget i dag. Det er et forskelligartet kunststed: malerier, møbler, haven, skulpturer o.s.v. Vi ser ikke det hele, men meget af det – specielt indendørs, da tågen er kold og temmelig usigtbart. Caféen er udendørs – siger noget om, at det i dag er et meget specielt vejr! Der er fyldt, men det er altså – jeg ved ikke – omkring 8 graders varme eller lign. ganske usædvanlig koldt. Jeg er så glad for min vinterjakke, som jeg købte i Outlet!



Getty Center og lidt af havens blomster her den 2. januar!

Jeg vil gerne se hvor de kendte rige skuespillere mm. bor – Uwe er nok ikke helt så begejstret for det, men indvilliger dog i en tur i Beverly Hills. Vi kører lidt rundt, men jeg synes ikke helt vi fandt steder, hvor jeg ville sige – WOW – større end mine forestillinger – jeg tror ikke vi ramte de rette gader. Mange af dem vi kender fra film bor her jo, og mange af dem har

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

simpelthen så mange penge, at jeg ikke fatter det – derfor ville jeg gerne forsøge at fatte lidt mere!

Dernæst er der en fodgængergade, som vi fandt – skulle være a'la Europa – og Uwe sagde, det er vildt dyrt her – jeg kan ikke huske det, men så da lækre tasker og andet godt, men jeg ville jo aldrig købe sådan noget – hvornår skulle jeg bruge det? Og sammen med hvem?

Næste liv måske – selvom jeg tror jeg hellere vil hjælpe de fattige i Afrika eller Indien eller et andet sted i verden.

Formålet i mine liv skal helst være andet end dyre mærkevarer!

Nå, sen eftermiddag samles vi og tager til Farmers Markt sammen – det er faktisk befriende afslappende – jeg tror Uwe og sønnike får en god snak – Tom har et par ture i hoppeborgen, jeg betragter det amerikanske liv. Og prøver alle smagsprøver undervejs.



Gågade, Beverly Hills



Sidegade i Beverly Hills



Beverly Hills ved gågaden

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

21. Dag – Lørdag den 3. januar 2009, Monrovia

Monrovia, byggemarked i Monrovia, La Brea Museum, aftensmad i Arcadia



Tom til gymnastik og legestue

Tom er igen beskæftiget ude af huset fra kl. 9.00 til kl. 12.00 – og med Felix tager vi en tur til det lokale museum – er dog lukket. Så vi kører ind til byen og drikker lidt kaffe, tager i byggemarked – ligner det vi kender, men der er sjove ting og sager, der er lidt anderledes, som Felix gerne vise sin far.

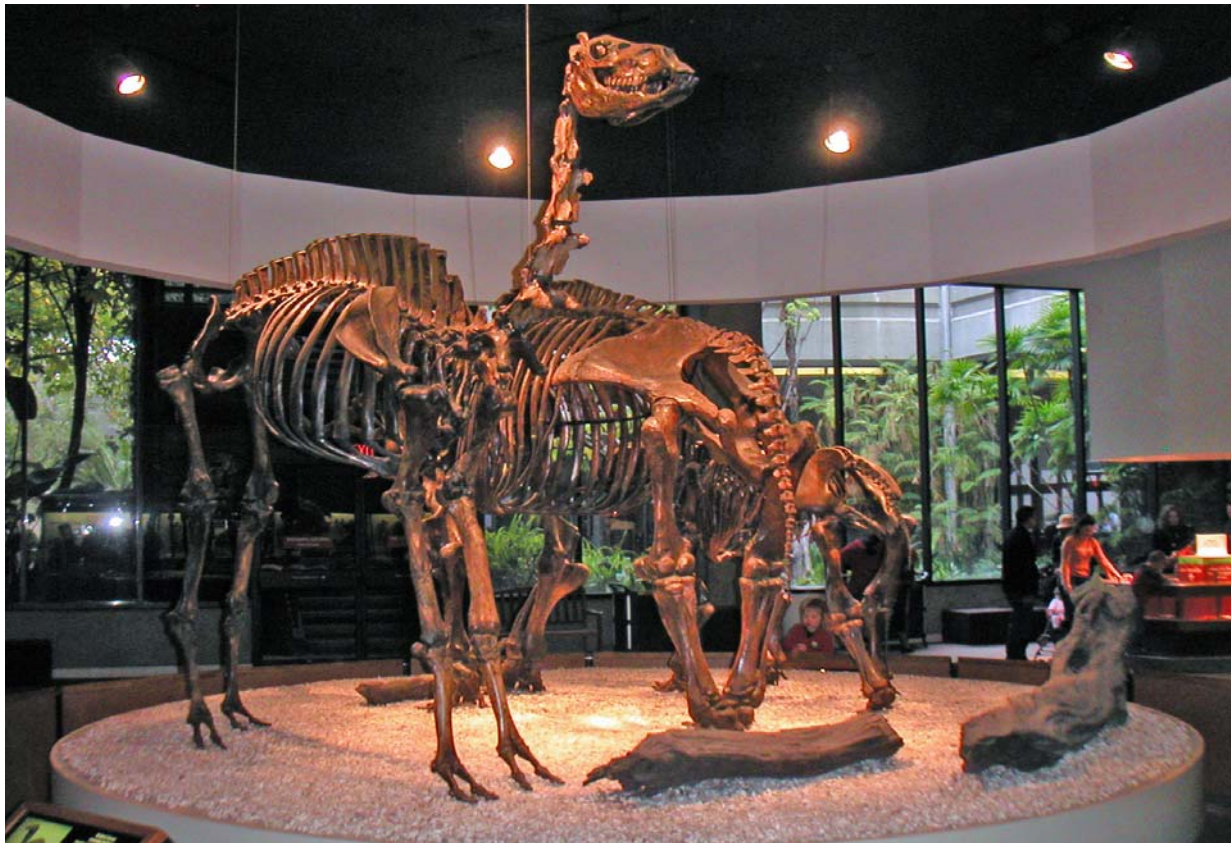
Dernæst henter vi Tom fra gymnastik, for mig en lidt trist oplevelse: Tom sidder i et lille hjørne for sig selv en del af tiden – det bevæger mig, og gør ondt at han har brug for tryghed på den måde. Men det er svært at hjælpe så jeg håber blot han kommer godt videre i livet med glæden i behold og gå på mod. Heldigvis er Tom for det meste en glad dreng.

Om eftermiddagen kører vi sammen til et museum: La Brea Tar Pits, hvor der er flere udgravningssteder, hvor der fortsat graves efter fortidens og nutidens dyr herunder elefanter, sabeltiger og andre spændende dyr, hvor nogle af dem ikke længere findes, der er uddøde. De er begravet i en art tjære og derfor velbevarede – dyrene er trådt ned i denne tjæremasse og kunne ikke ved egen hjælp komme op igen. Lidt skrækkeligt at tænke på. Dette er så sket for 10000 år siden, og nu kan vi stå og se deres skeletter.

De har gravet skeletter – knoglerester ud de sidste 135 år – og de forsker fortsat og graver videre i området.

Ret imponerende historie her i L.A.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.



Flotte skeletter – velbevarede – imponerende.

Om aftenen er vi ude at spise. Afskedsmiddag – Uwe og Felix og Birgit fører snakken, jeg er vist den lyttende i det her selskab. Vi har meget lidt til fælles, så det er ligesom svært at tale om rengøring, der mest handler om erfaring med rengøringspersonale – havemænd, der ikke taler amerikansk men spansk. At styrke Birgit i de mange gøremål, som hun er belastet af – det er uden for mit talentområde.

Så kunne vi tale om mad – også lidt svært, hun er lige nu på skrump og med i vægtvogterne, men desuagtet spises der dessert hver dag – is – og meget andet, som jeg ville undgå i den situation – så jeg ved ikke rigtig. Jeg mangler lidt fantasi.

Jeg har virkelig været meget glad for Peter, Pierre og Marc – at de kom og deres selskab er almindelig – her taler vi om alt muligt mellem himmel og jord. Det er for mig lidt kringlet og vanskeligt sammen med Birgit og Felix – de vil gerne gøre deres bedste – og det vil jeg også, men der er noget kunstigt – imellem os – sådan er det. De er ikke de nemmeste personer at være sammen med – jeg er ikke den der fyrer den ene vigtighed af efter den anden – men nogen ting går nemmere med humor. Det er svært her – andre end mig har det heldigvis også sådan, jeg kender ikke løsningen, men det er lidt anstrengende. Jeg tror jeg skal lære at tage mere let på mange ting – det må være det.

22./23. Dag – Søndag og mandag den 4./5. januar 2009, Monrovia og Hamborg

U-båden Scorpion i Long Beach, fly tilbage fra LAX til London med British Airways, og videre fra Heathrow til Hamborg.

Sidste dag sammen med familien, og vi kører til Long Beach. Lidt havnerundfart og dernæst en tur i en russisk u-båd – Scorpion klassen! Dernæst kører vi langs kysten i retning mod

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.

lufthavnen. Og selvfølgelig også trist at skilles – de bor trods alt langt væk, og uagtet at man kan blive frustreret sammen med dem, er det trist at skulle sige farvel. Vi ser dem i august, formentlig fordi Uwe bliver 70 år – kommer de til den dag – det må vi så se at få planlagt – Uwe ved ikke helt hvad han gerne vil – men det finder han ud af i løbet af den næste måneds tid tror jeg.

Vi har bording kort – de er booket over nettet, så vi kan stille os i den hurtige tjek in kø – men den er ret lang og ikke ret hurtig! Godt, at vi var der i god tid, da bagagen er afleveret og sikkerhedskontrollen er overstået er der meget kort tid til afgang. Godt at vi kom tidligt til tjek in.

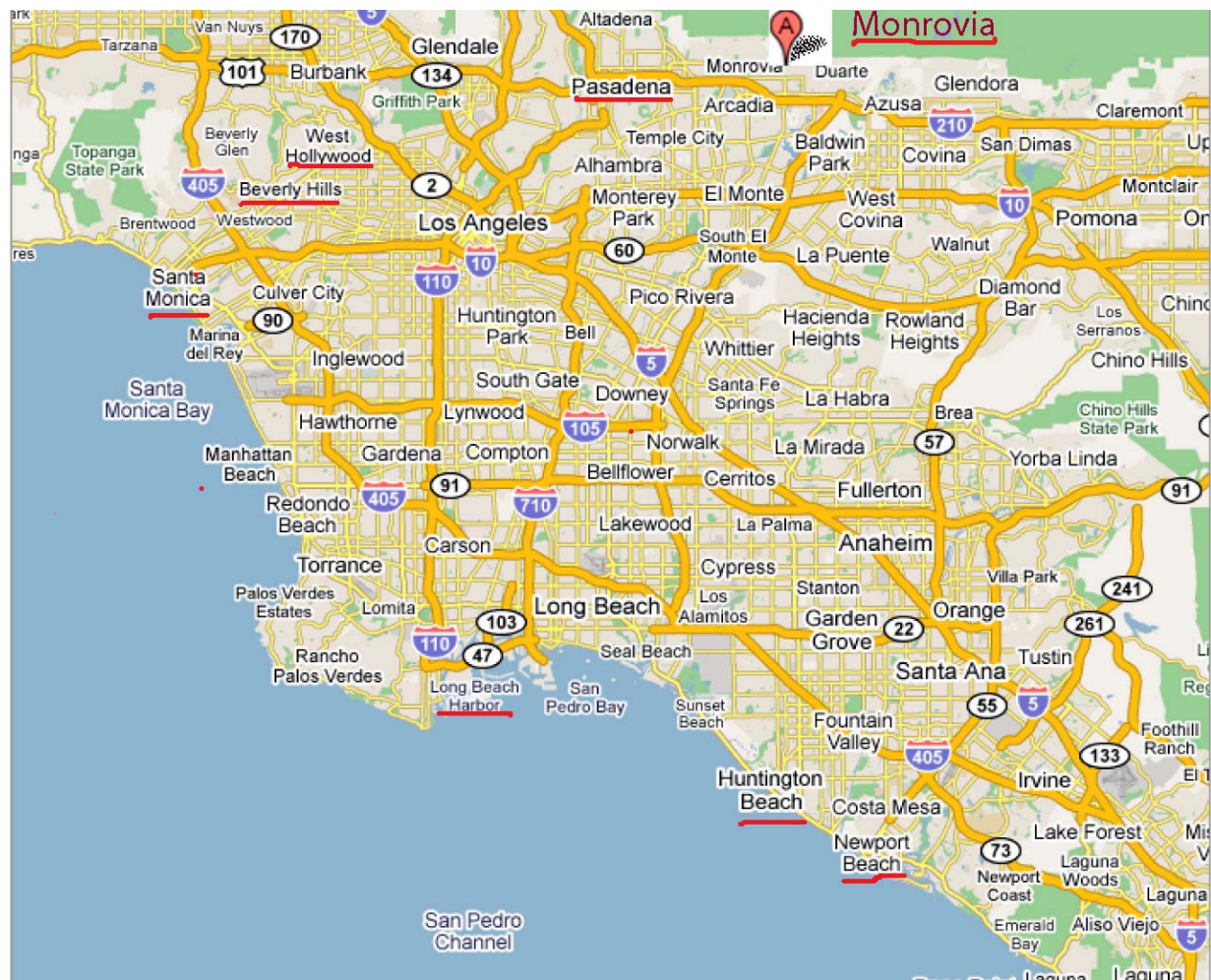
Nå, alt gik godt. Vi havde spist frokost hos Bubba Gump Shrimps og Uwe kender ikke filmen Forest Gump, den er på programmet i flyveren, så sammen ser vi den. Den er så sød og livsbekræftende, en herlig film, den skal Uwe da også kende. Vi har hver vores tv foran os – og der er masser af såvel gamle som nye film at vælge imellem.



Frokost i Bubba Gump

Vi lander i London til tiden og næste fly er også planmæssigt – så det klapper bare alt sammen. Og Tine og Nassim vil hente os i Blankenese – toget går nu direkte fra lufthavnen og hjem til os – det er nyt og praktisk må man sige. Jeg bliver til tirsdag førend jeg tager tilbage til Danmark – og onsdag hedder det igen på arbejde. Tidsforskellen – de 9 timer skal lige være lidt bedre inden start på arbejde.

Turen går til Californien, 14. december 2008 og hjem igen den 5. januar 2009.



Los Angeles – med rød pen understreget de vigtigste steder, hvor vi var.